

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. De Maria Magdalena quærrente Dominum in
sepulchro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

PROV. 7.

Bos seu Vitulus & Aquila, ut velocitatem aquilæ bos temperet, & tarditatem bovis aquila concitet. Volubiles denique rotæ sunt oculatæ & plenæ spiritu vitæ, sicutque procedunt vel subsistunt ad motum quo moventur. Qui se aliter movet, & agitat, *velut si quis se jinet ad laqueum,* & necit quod de peri-

culo anima illius agitur. Expende verba, Feriæ cum anime, Periculum beatitudinis, periculum eternitatis.

*Ad Evangelium Feria, de Maria Magdalena
quarente Dominum in sepulchro. Joan. 20.
Vide Feriam 3. hebdomadæ 1. post Pascha.*

FERIA SEXTA. DE CLARITATE GLORIOSI CORPORIS *Christi Domini,* *Et anima nostra cum eo resurgentis.*

Seminatur in ignobilitate, surget in Gloria, 1. Cor. 15.

VERITAS PRACTICA.

In Tenebris Claritas.

Sensus & Ratio est, quod claritas, qua à Christo nobis communicatur, præsupponit multos & insignes fidei actus atque abnegationis proprii judicii.
Sed illi actus fidei, & abnegationis sunt tenebre.
Ergo in tenebris claritas, quæ non modo sibi, sed & aliis iacenti viri spirituales & perfecti.

I. PUNCTUM.

AD alias corporis gloriose dotes accedit claritas, de qua speciatim Apostolus: *Ab clara solis, alia claritas luna, & alia claritas stellarum. Stella enim à stella differt in claritate, sic & resurrectio mortuorum.* Non est autem dubium quin Christus Dominus velut sol & longè supra solem claruerit, cum in ipsa sua transfiguratione talem spectandum dederit Discipulis suis, simulque cum eo vidi hoc Moyses & Elias in maiestate seu claritate. Et quidem sic ab ipsa nativitate semper splendore poterat, nisi splendorem illum continisset, ut corpus suum redderet passibile & mortale; post mortem vero ac Resurrectionem raro quidem, quod sciatur, homo non gloriatus & resplendens apparuit, sed Angelus ac beatus illis animabus, quas secum comites & socios semper habebat, non nisi in hoc gloriosissimo & splendidissimo

statu videbatur.

O quam rurum verè spaciose forma præ filiis hominum! *QVAM gloriosus justus hunc Rex Irael!* Quam dulcis vox tua: *& facies tua Cant. 2.* quam decor, di ceteri: *Iehu!* ò quando tecum videbo gloria, quando illud fieri quod orasti patrem: *Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam quam dedisti mihi!*

Interim vero sicut se hic nobis communicat, ita & claritatem tuam, quantum in hac mortalitate capaces sumus, non quidem corporibus nostris, sed animis, & illis præterea qui configurati morbi ejus, hoc modo occurunt ad resurrectionem, quae est ex mortuis, ut loquitur Apostolus. Verum, quod multa eger consideratione: *Non nisi in tenebris est illa claritas.* Cum enim sit donum Dei eximium, præsupponit multos & insignes fidei a qua abnegati judicii actus. Sic inter alios paulim, & fuscus S. Augustinus: *Priusquam mens nostra purgetur, debemus credere, quod intelligere nondum valamus, quoniam verissime dicimus est per Prophetam: NISI CREDIDERIS NON INTELLIGETIS.* Itemque alibi: *Dicitur, Chr. quomodo creditur si non capitur? imo ideo bene creditur, quia non citio capitur: nam si citio caperetur non opus erat ut crederetur: sed credendo factus donec ut capias, nam si non credideris, nunquam capies, quia minus idoneus remanebis.* Et turum: *Tanto quicunque facilius aliqui proficiendo cognoscit, quanto religiosius antequam Iohann. cognoscet.*